

**OLEG
MAZUROV**

Existologie

Inspirováno Evangeliem pro zasvěcené

Existologie je učení o smyslu, podstatě a obsahu Existence

Vstupem do existologie je Tajemství a Zdroj.

Brevis esse laboro obscurus fio
Horatius

Původ

Původ existologie je v rozdělném Světě, který potřebuje sjednotit. Sjednotit na základě akceptování duchovního rozměru bytí a na základě osobní odpovědnosti každého člověka za sebe sama a za celý svět. Sjednovení souvisí se sebepoznáním a s přijetím vlastní duchovní podstaty. To znamená začít u sebe a překonat vnitřní rozpor mezi duchovností a hmotností. Nová ideologie smysluplnosti, duchovnosti a odpovědnosti je nutná pro sjednocení Světa. Vznik Existologie znamená tvorbu nového myšlení, respekt vůči duchovnímu rozměru bytí a přijetí osobní odpovědnosti za sebe sama a za svět do kterého se člověk narodil. Je možné zabránit katastrofě.

Ber to jako návod nahlížení na toto sdělení

1. Dogma

Východiskem existologie je **paradigma smysluplnosti**.

Základem existologie jsou tři postuláty a primární slovník.

Postuláty:

1. Vše co existuje, má smysl.
 - Existuje vše, na co můžeš pomyslet a nejen to.
 - Existuje i to, co není.
2. Já je rozhraní mezi tím, čím jsem a tím čím se jevím.
 - Já jsem duchovní bytost, která se zjevuje v tělesné podobě.
3. Zákaz záměny To a O tom.
 - Obsah vědění nikdy není totožný s obsahem předmětu vědění.

Slovník:

1. Existence
2. Smysl
3. Podstata
4. Obsah
5. Inspirace

Smysl, Podstata, Obsah a Inspirace jsou atributy existence.

2. Existence a Bytí

Existologie se zabývá původem světů, reality a také bytím.

Jestliže mluvíme o původu, tak nám jde o zdroj světů a reality, o vznik světů a reality.

Existologie je způsobilá nabídnout interpretace vztahů mezi zdrojem a světy a také způsob, kterým vznikají světy a realita.

Fyzikové se shodují, že počátkem vesmíru je Velký třesk – první fyzikální jev, který projevil hmotu. Původ Velkého třesku však zůstává pro fyziku **Tajemstvím = Zdroj**.

Pro tento účel musíme doplnit primární slovník novými termíny, které použijeme pro vysvětlení „přechodů“ od zdroje k světům a realitě.

Tyto nové termíny jsou:

1. Vznik
2. Zjevení
3. Stvoření
4. Jev
5. Forma

Vznik, zjevení a stvoření znamenají počátek času světů a reality a počátek bytí.

<u>Zdroj</u>		<u>Světy</u>
Podstata	—	Jev
Obsah	—	Forma
Smysl		význam

Podstata a jev, obsah a forma jsou párové filosofické kategorie, které představují propojení zdroje (Tajemství) a světů (reality).

Podstata existence projevuje (jev) smysluplné obsahy v příslušných formách.

Základní formy jsou:

- Čas
- Prostor
- Hmota

Čas je forma, ve které se smysluplné obsahy projevují jako událost nebo příběh.

Prostor je forma, ve které se smysluplné obsahy projevují jako objekt nebo předmět.

Hmota je forma, ve které se smysluplné obsahy projevují v trojrozměrném prostoru a jednosměrném čase.

Působením Inspirace vzniká realita a světy jako Bytí smysluplných obsahů v určitých jevech a formách.

Inspirace projevuje zdroj jako východisko všech hybných sil světů a reality a také Bytí.

Ve hmotném světě se inspirace projevuje jako energie, informace a čtyři základní síly:

1. gravitace,
2. elektromagnetismus
3. silná interakce
4. slabá interakce.

V biologii, v živém světě, se inspirace projevuje jako potřeby, pudy, instinkty a tropismy.

V psychologické rovině se inspirace projevuje jako motivace, vůle, zájem a povinnost.

To znamená, že Inspirace se projevuje jako forma:

- Fyzikální
- Biologická
- Psychologická

Bytí projevuje existenci jako realitu zjevených světů.

Pro vysvětlení vzniku světů jsou užitečné metafory, alegorie, podobenství a symboly. Vždy musíme mít na mysli 3. postulát: „Jakákoli úvaha je vždy o Tom, čím je předmět, o kterém uvažujeme.“ Proto všechny hypotézy jsou mezi sebou rovnocenné. Pro vysvětlení vzniku světů můžeme například použít metafory a podobenství, projekce smysluplných obsahů na „plátno“ časoprostorových a hmotných forem, nebo například vznik krystalů v roztoku. Pro vysvětlení zjevení hmotného světa můžeme například využít jako metaforu jev skupenství.

Z prvotní jednoty zdroje, ze singularity, jako původního skupenství, dochází působením Inspirace vydělení časoprostoru a prvotní energie Velkého třesku jako skupenství nerozdělených čtyř sil. Z této energie vznikají částice, které se transformují do atomu, což je počátkem hmotného světa-vesmíru.

Matematický model této přeměny by mohl vysvětlit vztah mezi duchem a hmotou.

Pro reality je charakteristická tématická rozmanitost světů. U fyziků jsou to paralelní světy hyperprostoru, nebo jsou to například svět hudby, svět rostlin, svět lidí, svět vědy, svět zločinu,

a také jsou to narativní a fikční světy literatury. Je toho mnoho. Specifickou skupinou jsou hmotné (materiální) a duchovní světy.

Každý svět je souborem zjevených smysluplných obsahu. Obsahy se zjevují v časoprostorových a hmotných formách. Každý zjevený obsah vzniká, trvá a zaniká.

Vzniká a zaniká jako objekt, trvá jako událost mezi vznikem a zánikem. Zjevený obsah má podobu objektu nebo tématu. Zjevený obsah je časoprostorovou entitou se specifickými znaky: rozměry, hmotnost, hybnost, doba trvání, a tak dále...

Mezi obsahy jsou určité vztahy. Můžeme hovořit o vložených obsazích, a o interakcích a nezávislých obsazích. Proto realita je souborem protínajících se světů.

Důležitým znakem světů jsou různé formy Bytí: materiální, živé, psychické, živočišné, vegetativní, rostlinné, instinktivní, vědomé, duchovní, éterické, astrální apod. Proto je náš hmotný svět výjimečný. Po dobu událostí našeho života jsme hmotnými jevy, které mají stejně jako všechny jevy duchovní podstatu.

V hmotném světě je všechno spojeno s třemi základními typy souvislostí jako:

- Kauzalita (příčinnost)
- Synchronicita (časová koincidence)
- Souvislost stálosti celku s proměnlivostí jeho částí

Kauzalita (příčinnost) je vztah nutné souvislosti jevů, kdy jeden z nich (příčina) vyvolává další jev nebo jevy jako svůj důsledek (účinek). V čase je příčina před účinkem.

Synchronicita je časová shoda dvou jevů, které jsou propojeny jejich smysluplností.

Rozdíl mezi kauzalitou (příčinností) a synchronicitou spočívá v tom, že kauzalita je časová posloupnost jevů a synchronicita je současnost jevů. Kauzalita a synchronicita jsou propojení jevů v realitě a ve světech.

Souvislost stálosti celku s proměnlivostí jeho částí se projevuje jako všeobecný princip. Například pevnost hmoty je podmíněna proměnami energie a sil na úrovni atomu a molekul jako částí každého hmotného objektu; celistvost celku živého organismu je podmíněna neustálým proudem metabolických změn; stálost biotopu závisí na proměnlivých stavech rostlin a živočichů; stálost (stabilita) společnosti s ekonomickými, politickými a kulturními proměnami (procesy).

Podobným způsobem všechny proměny světů, přírody, civilizace, kultury atd. souvisejí se stálostí (absolutní stabilitou) „Zdroje“, který v nezjevené podobě obsahuje všechny jejich obsahy.

Toto je vztah mezi Zdrojem a realitou.

Z pohledu Zdroje jsou realita a světy uvnitř, z pohledu světů je Zdroj přítomen ve všech objektech a událostech reality, „přesahuje je“.

3. Člověk

Druhý postulát oslovuje přímo tebe. Jsi duchovní bytost, která se zjevuje v hmotné (tělesné) podobě.

Ty si říkáš Já.

Je důležité vždy začít u sebe. To znamená tím, čemu říkám (říkáš) Já. Jsme spojeni slovem Člověk. Člověk jsi Ty. Člověk jsem Já. Proto, když píšu o tobě, tak píšu o sobě a naopak.

Já = člověk = Já

Tak začíná sebepoznání tvoje a moje.

Nejdřív určím základní slovník sebepoznání:

- Člověk
- Osobnost
- Individualita
- Ego
- Hodnoty
- Vlastnosti

Člověk (Já) je jednota (celek) obsahů duchovní **podstaty** a jejích **projevů** (jev) ve světě.

Osobnost je projev duchovní podstaty člověka v souboru hodnot a vlastností.

Individualita je projev osobnosti člověka v jedinečné kombinaci hodnot a vlastností.

Ego je projev individuality ve vnímání člověkem sebe sama v projevech hodnot a vlastností.

Hodnota je projev smysluplnosti existence v souboru individuálních preferencí člověka.

Vlastnosti jsou jednotlivé znaky člověka, které se projevují v interakci se světem.

Člověk (Já, stejně jako Ty) je tělesnou hmotnou bytostí. Patří k přírodě a je živým (živoucím) tvorem. Proto lze určit, co je **příroda** a co je **život**.

Příroda je projev smysluplnosti existence v rozmanitých formách neživých a živých objektů, propojených událostmi vzájemného působení v časoprostoru.

Život je součástí přírody, pro kterou jsou charakteristické jevy cyklické reprodukce. Život se projevuje jako událost vzniku, trvání a zániku živých objektů (organismů) v periodách pro tyto organismy specifických.

Člověk, jako tělesná bytost se projevuje jako organismus, který je živou součástí přírody.

Mozek, součást organismu, je **hmotným** mediátorem mezi duchovní podstatou člověka a jeho organismem. Mozek je spojnice mezi Zdrojem a Světem.

Nejdůležitější funkce mozku je vědomí. **Zdroj působí na mozek**. Projevem ducha v člověku je vědomí člověka. Obsahem vědomí je projev ducha ve formách myšlenek obrazu a zážitků.

Duchovní podstata člověka (moje a tvoje) se projevuje skrz aktivitu mozku. Vědomí člověka se projevuje obecně jako nejdůležitější charakteristika osobnosti. Vědomí obsahuje hodnoty, vlastnosti, stavy a procesy, jako projevy vztahu mezi osobností a světem.

Důležitou částí vlivu ducha na člověka je **sebeuvědomování**:

- Vím, že cítím
- vím, že vnímám
- vím, že vím

A také si uvědomuji svoji jedinečnost, autentičnost a originalitu.

Vím, že já jsem Já.

Vím že:

„Já je rozhraní mezi tím, čím jsem a tím, čím se jevím.“

Toto je moje sdělení.

Toto je součástí obsahu tvého vědomí a je jen na tobě, jak naložíš s věděním o tom, že jsi duchovní bytost v tělesné podobě.

Mozková aktivita předchází uvědomění. Vliv Zdroje na mozek mimo jiné ovlivňuje vznik obsahu vědomí v různých formách- **poznání**.

Poznání je projev smysluplných obsahů vědomí ve formě poznávacích procesů:

- Počítky
- Vjemy
- Vnímání
- Tušení
- Intuice
- Cítění
- Vědění
- Představa
- Víra

- 1) V Osobnosti se moje Já projevuje jako sebeuvědomování.
- 2) V Individualitě se moje Já projevuje jako autentičnost, jedinečnost a neopakovatelnost.
- 3) V Egu se moje Já projevuje jako ambice, aspirace, postoje a motivace.

Můj vztah k realitě, k přírodě, k lidem souvisí s hodnotami a s vlastnostmi.

Hodnoty a vlastnosti určují moji **odpovědnost**.

Hodnoty určují, oč mi jde v mém životě.

Vlastnosti určují, na co mám a na co už nemám v mém životě.

Obsah odpovědnosti souvisí s hodnotami. Rozsah odpovědnosti souvisí se soborem mých vlastností.

Odpovědnost kompenzuje moje vlastní negativní postoje a prožitky jako zlost, hněv, závist, strach apod.

Proto můžeme tvrdit, že odpovědnost má regulační vliv na rozhodování a chování člověka.

Z hlediska odpovědnosti se moje postoje vymezují několika otázkami:

- Co chci?
- Co potřebuji?
- Co očekávám?

Tyto otázky souvisejí s tím, co můžu mít, nebo vzít. Druhá stránka je o tom, co můžu dát, a zde jsou další dvě otázky!

- Co musím?
- Co nabízím?

Odpovědnost zabraňuje promítání mých vnitřních protikladů a konfliktů do mého jednání a rozhodování. A tak brání, aby skrze mne zlo vstupovalo do reality.

Odpovědnost se projevuje v potřebě a nezbytnosti naplnění mého poslání jako seberealizace osobnosti. To znamená, že **smysluplnost existence se projevuje prostřednictvím mé odpovědnosti v obsahu mého poslání.**

Poslání se uskutečňuje v průběhu událostí mého života v obsazích mnou stvořených součástí reality.

4. Člověk a Svět

Slovo "Svět" zde používám jako označení pro všechny možné světy, pro realitu a také pro "Bytí".

Vznik hmoty a stvoření hmotného světa, člověku umožnil zjevit se v materiální (hmotné) tělesné formě jako časoprostorového objektu.

Člověk (Já) zůstává mezi Zdrojem a Světem, zachovává svou duchovní **podstatu** a tělesný **jev**. Přitom dochází k vnitřní rozdělenosti mezi podstatou a jevem, kdy člověk ztrácí ve svém časovém vědomí složku své duchovní podstaty a začíná u něj dominovat jeho tělesnost, osobnost, individualita a ego.

Dochází k duchovní dezorientaci.

Projevuje se to v konfliktu mezi obsahem zdroje a obsahem tvého vědomí (osobnosti, individuality a ega).

Přitom člověk (Já) je uvnitř zdroje a je s ním totožný ve své duchovní podstatě.

Osobnost buď zdroj nevnímá, anebo vidí zdroj jako něco mimo něj. Začínáš vnímat svět a sebe ve světě izolovaně od své duchovní podstaty.

Narodíš se do reality hmotného světa, do civilizace, do určité kultury, do světa lidí. Jaký je ten tvůj svět? Jaké jsou jeho hlavní znaky?

Jsou to znečištění, války a utrpení.

Budeš-li se podílet na realitě tvého světa, musíš se především zaměřit na to, aby z tvé planety nebylo smetiště, aby rozbroje a konflikty nebyly vzájemným zabíjením a ničením, musíš se vši odpovědností bránit svůj svět. A také podle svých schopností a hodnot se můžeš podílet na tvorbě reality tvého světa.

Zde musím doplnit slovník existologie o další pojmy. Jsou to :

- kreativita
- nápad

Abychom věděli, o čem mluvíme, je nutno definovat tyto pojmy.

Kreativitu definuji z hlediska existologie (1) a z hlediska psychologie (2).

1. **Kreativita** je bezprostřední projev inspirace v obsahu vědomí zaměřený na vytváření nových forem v obsahu reality.
2. **Kreativita** je soubor poznávacích procesů orientovaný na realizaci nápadů.

Nápad je dotyk Zdroje ve formě tušení (možností) objevení části Tajemství.

Pokorná otevřenost Zdroji vytvoří předpoklad dotyku, který ty prožíváš jako nápad:

otevřenost – **dotyk** – **nápad** - realizace

Tvá kreativita je nástrojem pro realizaci tvého podílu při tvorbě reality. Přitom je nutné vyvarovat se duchovní dezorientaci a vždy si uvědomovat tři postuláty dogmatu Existologie.

1. Přispíváš k tvorbě smysluplné reality.
2. Zdrojem tvých nápadů je tvá duchovní podstata.
3. Žádný z tvých nápadů nemůže být totožný se Zdrojem (Tajemstvím) jako s celkem (Je to vždy o Tom.).

Zdá se, že rozdělenost světa a jeho konflikty souvisejí právě se zanedbáním třetího postulátu.

Když se Zdroj dotkl proroků, tak se Mojžíšovi zjevil Jehova a Mohamedovi Alláh jako obsah jejich představy Tajemství. Potom u vykladačů došlo k záměně To a O tom.

Vznikl spor o pravém Bohovi a pak války a náboženské konflikty, které v různých podobách pokračují dosud a jsou zdrojem utrpení.

Bůh je **představa**, která ve tvém časovém vědomí vzniká dotykem Zdroje. A s tím vzniká nebezpečí záměny To a O tom. Je pouze na tobě, aby z toho nevzešlo Zlo.

Tvá odpovědnost závisí na tom, co jsi zač - jaké jsou tvé vlastnosti, a na tom oč ti jde - jaké jsou tvé hodnoty.

Hodnoty, vlastnosti a odpovědnost určují tvou pozici ve Světě, tvé postavení, role a funkce. Z toho vyplývá obsah tvého poslání a tím i tvůj příspěvek k tvorbě reality tvého světa.

Tvůj Svět je světem protikladů, které určují jak vývoj reality, tak i problémy.

Součástí tvého poslání je realizace smysluplnosti existence ve vytváření protiváhy konfliktům a problémům cestou sjednocení protikladů.

Patříš ke světu lidí. Svět lidí existuje jako určité oblasti lidské aktivity: průmysl, zemědělství, věda, umění, školství, lékařství atd.

Svět lidí spojuje podnikání, peníze a obchod.

Svět lidí rozděluje náboženství a politika.

Jsou důležité vlastní zásady pro naplnění poslání a realizaci odpovědnosti.

Například činit dle dvou přikázání:

- Nikomu neublížíš.
- Jestli můžeš, pomoz.

Tato přikázání realizuješ určitým stylem:

Nechováš se podle toho, jaký jsi a jak ti je, ale podle toho, co chceš (musíš) dokázat.

Své poslání naplňuješ tak, že realizuješ určité funkce a role v souladu se svým postavením, místem ve světě. Funkce a role realizuješ v aktivitách, kde svobodně rozhoduješ podle určitých priorit.

Priority určuješ dle důležitosti a dle naléhavosti. Vždy v souladu s vlastními hodnotami.

Je nutné být napojený na Zdroj, zdroj tvé inspirace. Každodenní život v hmotném světě lidí tě izoluje od Zdroje. Proto je nutné zvládnout techniky napojení na Zdroj. Existuje obrovské množství postupů napojení.

Například v šamanismu je více jak 700 způsobů dosažení extáze. Je to stav rozostřeného vědomí, při kterém je omezen vliv podnětů z hmotného světa a **mozek** je otevřen Zdroji.

V existologii máš speciální metodu dosažení stavu rozostřeného vědomí, která se jmenuje verbální filtr.

Může být i spontánní napojení na Zdroj, například spánek. Přicházejí objevy, vynálezy, vzniká hudba, básně apod.

Ve stavu rozostřeného vědomí dochází k astrálnímu cestování, kdy můžeš vidět jiné světy, seznámit se s obrazy archetypů a s mytologickými symboly.

Tak se můžeš dotknout i jiných světů. Tvůj vstup do jiné reality vyžaduje stejné projevy odpovědnosti jako tvoje působení ve světě, do kterého ses ty narodil.

Perspektiva

1. Analýza a interpretace vědeckých poznatků, uměleckých děl a technologických procesů s ohledem na Dogma existenciologie.
2. Výzkum v oblastech kosmologie, biologie, psychologie a sociologie na základě existenciologických postulátů.
3. Změna ideologie, ekonomiky a politiky v souladu s obsahem existenciologie.
4. Výuka, vzdělávání a výcvik zájemců v oblasti existenciologie – již probíhá.
5. Formulování nových přístupů a metod v sebepoznávání – započato.
6. Sledování a interpretace tzv. paranormálních jevů jako telepatie, telekineze, jasnovidění, astrální cestování.
7. Nové přístupy k alchymii, astrologii, šamanismu apod.